

Не плач, поет! (1890)

Глібов Леонід Іванович

Не плач, поет, хоч як там трудно, тяжко буде!
Не плач, не треба сліз твоїх;
Плаксивих дум тепер ніде не люблять люде,
І лишенько чуже — їм сміх.
Всім веселіше жить, коли кругом сміються,
Бо горя скрізь доволі є.
І через золото, он кажуть, сльози ллються,—
Нащо ж ще горенько твоє?
Не плач, поет! Жалійсь про все собі самому,
Неси в могильний свій скиток...
«Він,— скажуть,— гореньком не докучав нікому,
Йому хвала, йому вінок».

1.V 1890 р.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/ne_plach_poet